

20.

Tu vienīgā augstītei-ca-mā starp sie-

vām.

Liturgijā prozimens 3. meld.: Mana dvēsele
 teic augsti to Hingu ... 41. ep.p. Pātiesi pienācās ...
 vietā kanona 9. dziesma ar pantu 85-87. ep.p.
 Sv. var. pants: Es nemišu pestīšanas bīpuri un
 piesaušu tā Hinga vārdu.

Yondars, 4. meld.

Šodien visskīstais Pestītāja nams, vis-
 dārgā pils un Jounava, | Dieva godības
 svētītā Satvītāja top ievesta tā Hinga na-
 mā, | līdz ar Sevi ievēdama iēlastību, kas
 paslēpta Dieva Garā; | Visu taic Dieva
 engeli; | šī ir debesu mājonlis.

Pestītāja sagaidīšana diemamā
 40. dienā pēc diemšanas, 2. februārī.

Pēc Lielās ext. dziedam, "Svētīgs ir cilvēks... " Mana
 ext.; Hing, es piesaucu Tevi... 1. meld. Panto; "No širds dri-
 lumiam... sic. 44. ep.p.

Stichira, 1. melod.

Sa-xi, Simean, ko tu diemamā nesi ur

ro-xām, tā prie-cā-da-mies, ur ko tu sauči,

sa-cī-dams: nu es es nu bīrs, jo re-

drēju sa-ru Pe-sti-tā-ju; šis ir no Jau-

na-vas Pe-dri-mu-šais, šis ir no Dieva

Dievs tas Vārds, kas mū-su del, pienēmis

miesu, un cilvē-ru at-pe-sti-jis. Vi-nu pie-

lūg-sim. Šo-dien de-be-sis lai at-ve-ros,

jo bez iesākuma esotais Jē-va Vārds,

neatstādams savu dievisīgo da-bu,

hēdejos laikos no Jauņavas, nēmis ie-

sā-xu-mu Sev, no mā-tes, kā cētrdesmit

dienu ves bērns, lab-prāt top at-nesis

diev-na-mā, un vectērs ūnu un ro-kām

nem saus-dams: Valdītājs, lai nu Jaus kalps

auriet mie-rā, jō manas acis ir redzēju-

šas tavu pes-ti-ša-nu. Gods Tevim, Kungs,

kas pasaulē atrācis cilvēku cilti at-

1. mēld.
Mū-žigais, kas
Lielijas stichura.
pestīt.

citnārt Sinajā Mozum de-vis bau-sli-bu,

šo-dien re-drams nā bēms, un, pēc bau-

slības, nā bauslības desējs, bauslī-bu pie-

pil-dī-dams, topi atnesto bārnīcā un

ie-dots vec-tē-vam; un tai-snais Simēans

Vi-nu sa-nē-mis un, redzēdams solījuma

piepildīdams, pie-cī-gi sauc: ma-nas acis

ir redzējūšas no mūrī-bas ap-slep-to un

šinis pēdējās dienas pa-rā-di-ju-šos

nr-slē-pu-mu, Gai-smu, kas nēticīgo pagā-

nu tum-sī-bu ap-gai-smu un godu satai-

sa jauniredzētām Vē-ra-e-lim, tā-dēl,

atbrīvo mani, savu kalpu, no mē-sas sai-

tēm uz nebeidzamo, mūžīgo un brī-ni-šū-

go drū-vo-ša-nu, da-vinādams pasau-

lei lielū xē-la-sti-bu. Pu-špo sa-nu

Pantu stichiro 7.m.

pi-li Ci-a-na un pa-augstini Kēnigū

Kri-stu; svei-ci-ni debesu dāvis-lā-rī-jū,

jo Vi-na, būdama Kēnigū goda vēds, nes

Godības Kē-ni-nu. Jau-na-va in nā spo-

šais pa-de-šis, jo uz rot-kāmu nes pirmis

gaismas bijušor Dē-lu, Jē-su Simeons

uz rot-kāmu nē-mis, laudēm pašludināja

Viņu esam dzīvības un nāves Val-dī-

tā-ju un pa-sau-les Pe-stē-tā-ju.

1. mēld.

E-si svei-cināta Tu, Dieva

Tropans.

svētītā Dievadremdē-tā-ja Sau-na-va,

jā no Tevis atspīdēja patiesības Saule -

Kristus, mū-su Dievs, ap-gais-mo-dams

tum-si-bā e-so-šos; līgsmo-jiem arī tu,

taisnīgais vec-tim, kas un sa-vām w-

kā m nēmi mūsu dvē-se-lu Glā-bē-ju,

kas mums dāvina augšam-*el-ša-nos.*

1. melod.

Dies ir Kungs, un mums

ir pa-rā-dī-jies, slavēts ir, kas nāve

tā Kunga vār-dā.

*Augstie
teikšana.*

Mēs aug-

sti-*cam, aug-stā tei-cam Je-*

ri, Dri-vi-bas de-*-vējs Kri-stus,*

un cie-ni-jam Ja-vu vis-šai-sto

Mā-ti, ku-ra Je-vi hēc bau-sī-

bas ta - - gad ie-ne-sa tā Jūn-

Pants.

ga na-mā. Mana sirds ir vērda cēlus vār-

dus Ķēnīnam, es viņam vēltīšu visus sa-

us dar-bus

*Pēc māriās entem... No manas
jauņības... Proximēns... Es pieņēmi-
nēšu... 21. l. p. Pēc Eamj. nolās.
Slava: Dievadimendētājas lūg's a-
nu dēl... Jaged: tas pats; Apvērēg-
jies par mani... un stichina: "So-
dien debesis lai atveras... 93. l. p.*

3. meld., 1. dziesma.

Harons.

Citārt saule apgaismoja sou-

su ze-mi, ko sedza jūras dri-lu-mi; jo

ūdeni abējās pusēs stāvēja, kā sie-na, kad

laudis caur jūru rājam gā-ja, un Die-

vam patīcamī dīe-dā-ja: mēs dīedāsīm tam

Kun-gam; jo Viņš ir lō-ti pa-ang-

3. dīesma.
stī-nā-jus. Kungs, Tu stiprums tiem, kas

ur Teri pa-lau-jaš, stip-ri-ni Drau-dri,

kur Tu esi iemontojis ar savu dār-go

4. dīesma.
A-si-ni. Kristus, Tavas vareņības augstība

ap-lājo de-be-si, jo ierācis mēs, vēltības šķēr-

sta-vīspētās Mā-tas. Tu parādījies mēs-

vas godības na-mā, kā bērns, uz rokām ne-

samā un viss tava pilns ar Jā- un sla-

5. dziesma.

vu. Kad Ēraja paradīsanā redzēja Die-

vu, uz godības krēsla pa-aug-sti-nā-tu,

slavētāju engļu ap-stā-tu, tad viņi sauca

vai man! jo esmu redzējis miesā nānam

Die-vu, kas par nebūdamo gaismu un

6. dziesma.

mie-ru val-da. Vecēns, miesīgām acīm

ieraudzājis pe-sti-ša-nu, kas cilvēkiem no-

Dieva at-nā-nu-si, sau-ca uz Te-vi: Šti-

7. dziesma.
stus, Jū e-si mans Dievs. Te-vi, Die-

va Vār-du, kas dievības sludinātājus

jan-nē-klus uguni esi ap-sla-ci-nā-

is un nenoziedīgā Jāunavā mā-jo-

is, - mēs slavējam, dievbijīgi drie-dā-

da-mi: sla-vēsi Jū, mū-su te-

vu Dievs. Mēs teicam, slavējam, pielūdzam

to Kungu, dziedādami un augstteicdami

8. driesma.
 Vīnu mū-ī-gi mū-ī-ram. Dievbijības

pārstāji jau-nē-klī neirciesamā ugunī

bū-da-mi, un no liešmas ne-ie-oi-

no-ti, dziedāja dievīspūgu drie-smu:

slavējiet to Kungu visi tā Kunga dar-

bi un augstī teiciet mū-ī-gi mū-

116.

Pants.

šam. Dievadremdētāja Jau-na-va, Tu

kristīgo lauru ce-rī-ba, apsedz, pa-

sargi un atpēsti tos, kas uz Je-vi

9. dziesma.
pa-lau-jaš. Rastos un bauslībā rā

117.

ē-nā, mēs, tiegīe redzam lī-dzi-bu:

iescurs vērīškas kārtas pirmsdrimūšais

svēts ir Die-vam; tāpēc bez iesākuma

esošā Tēva pirmsdrimūš Vār-du,

rā pirmsdzimšv Dēlu vāra nezinošās

Mātes mēs augsti teicam.

Slava-tagad: 6. mēld. 7. ep. f.
Stichira, 6. mēld.

Mazā ektērija
Vasi. Kani. drašo
4 mēld. (8x sv. Tēvdz.)
v. da. 27. ep. p.)

Kristus Dievs, Jev šodien labpatīcies sēs

ties uz vec-tē-va ro-sām, it rā uz He

ruku ra-tiem: lūdrāms izglāb no kārtību

morām mūs, kas Jevī driesmās tei-cam,

un atpesti mūsu dvē-se-lis.

Lielā slavus dz.

Liturgijā pēc maršs iesāšanas „Nāciet parclan... redzēdam,
bet laimā iesāšanas partu un pēc tam dziedādam tropāru
un sondāru.

Kondars, 1. mēl.

Kristus Dievs, Tu ar savu piedzim-
šanu esi svētas darījis Jaunavas miesas,
un iesvētījis Simeana rokas, kā pienācās
pēc priekšsludināšanas, un tagad mūs e-
si pestījis; dod arī saviem laudim mie-
ru, no kuriem, vienīgais Cilvēkumīļotājs.

Prokims 3. mēl.: Mana dvēsele teic
augsti to Kungu, un mans gars priecājas par
Dievu manu Pestītāju. (41. lpp.).

Patiesi pienācas vietā kanona 3. daļuma ar
pantu 116. lpp. 1. Svētā varavīņa pants:
"Es nemiņu pestīšanas bīvēri un piecaunsi
tā Kunga vārdu."

Priera vēsts pasludināšana
Vissvētai Jaunavai Marijai

25. martā.

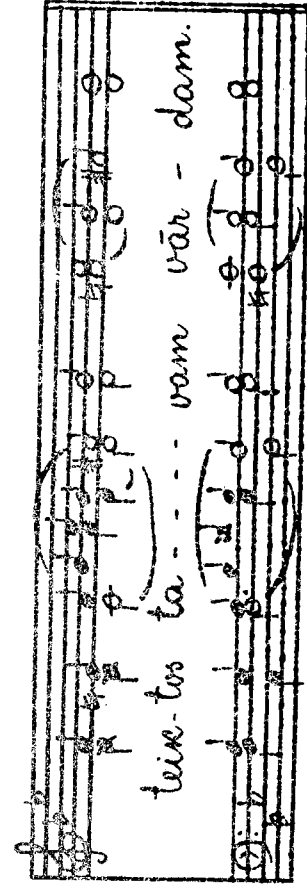
Ja 25. martā iesūtī svētdienā vai pirmdienā,
tad svētkāra dienpalpojums sākas ar 104. Dāvidādaļa.
Tēc lielās ent. dziedam: "Svētīgs in cilvēsi". Mana entonija.

"Kungs, es piecaucu Tevi..." 6. mēl. 8. lpp. 1.

Pants, 6. mēl.

Izved manu dvēseli no cietuma, lai es pa-

Gabriels Ter, Jauņara, priekšā stājās mūžīgā Dieva vado-

mu sludinādams, Tevi sveicinādams un sa-ē-

dams: esi sveicināta, Tu ne-ah-sē-la zeme, esi sveici-

nāta, Tu nesadeģošais ēr-šcu krūms; esi

sveicināta, Tu nesaredzamais dri-lums,

esi sveicināta, Tu un debesīm ve-ds-šais

tīls un augstās kāpnes, ko Jēzabs re-dzi-ja,

esi sveicināta, Tu cilvēšņīgās man-nas traucis,

esi sveicināta, Tu at-brī-vo-tā-ja no lās-tiem,

esi sveicināta, Tu Ādama dēseles at-jau

no-tā-ja: tas Kungs ir ar Je-vi.

Slava-tagad, 6. mēd. 7. ep. n.

No debesim tīra sūtīts arch-en-ģe-lis Ga

brī-els, Jāņavai sludināt misā ie-nem-

ša-nu; un atnācis Na-ra-re-tē, pats pie

se-vis do-mā-ja, par šo lietu brī-ni-da

mis: nā augstības nesamiedzamais spērs

var piedzimt no Jau-na-vas? Kā iel

Jau-na-vas mie-tās Jās, kam debes par

go-da vēslu, un zeme par kāju pa-

mes-lu, kā labpatīca no šās miesu pie-

ņemt Jām, uz Juru sēšpārnainie un daudz-

redzīgie Seravi ne-driest sva-ti-ties; pa-

tuvi šis ir Die-va vārds. Ko tad es stāru

un ne-sa-ku Jau-na-vai: esi sveicināta,

Tu Dieva an-žē-lo-tā, tas Kungs in ar

Je-vi; esi sveicināta, Tu šīsīta Jau-

na-va; esi sveicināta Tu, Līgava Mūžām.

jau-na-va; esi sveicināta Tu, dzīvības

Mā-te: augstiecamis ir Javos mīests Au-

glis.

Velesāra. Jēvus Kristus... Prosimens. Pāremīpas.
 Estenījas. Līgva un tī.
 Ja 25. mants ierit kādā citā nedēļas dienā
 tad pīvesīvarāra dievkalpojumu īsax ar līlv
 pēvaxāra diev, kurā dziedam: "Ar mums ir
 Dievs; pēc, Mīu Jēvī: trohāru, un pēc ošā, "Mīu Jēvī-
 vādāsu. Pēc L. d. nolas. dziedam Līgva stich.
 un tālax parastā kartīkā. Tas attīces uz L. gē. līcu.

Ar mums ir Dievs, ne-miet

vē-rā jūs, tau-tas, un pa-do-da

Ar mums ir
 Dievs.

ties; jo ar mums ir Dievs. Nemiet vē-

rā visi, kas ir tālā re-mē: jo ar mums

in Dievs
Sodien ir mūsu pesti-

šanas ie-sā-kums, un mūžīgā noslēpuma

pie-pil-di-sa-nās, Dieva Dēls Jaunavas dēls

top, un Gabriels Dieva iēlastību pa-slu-di-

nā. Tādel arī mēs lūdz ar viņu uz Dievadzem-

ditāju lai sau-cam: esi sveicināta, Tu Die

va ap-ri-ko-tā, tas Kungs ir ar Je-vi.

Kondans, 8. meld.

Mēs ta-vi kal-pi, Die-va-dzemdētā-ja, Jev,

kā Vā-d-ni, mū-su aīrstāvei, dziedam

uzvaras dziesmas, un, ka atpestīti no lau-

nu-miem, pateicības dziesmas; bet tā kā

Jev ir ne-uz-va-rams spērs, tad ir-glāb

mūs no vi-sām bē-dām, lai mēs uz Je-vi

sau-cam: e-si sveicināta, Jev Lī-ga-va, Mū-

Litijas stichira, 1. melod.

Ķam Fau-na-va. Se-stā mēnesī archengelis

Gabriels tava sūtīts uz Galilejas pil-sē-tu

Na-za-re-ti, jaunavai sludināt pieeva vē-

sti un pie tās atrācis sau-ca, sa-cī-dams:

esi sveicināta Jū, Tepricināta, tas Kungs ir

ar Je-vi; e-si sveicināta Jū, Neaptvera-

mā mā-jō-nis, jō, ko debesīs nevar saņemt,

To ir iemēmusās Javas miesas, Augsti-tei-

136.

ca-mā; e-si sveicināta, Tu Ādama istā

atjaundāja un Ge-vas in-glō-bē-ja, pa-

saules prieks un mūsu ciltis līg-smi-ba.

Pante stichina, 4. melod.

Sestā mēnesī Archangelis tīva sūtīts pie spī-

137.

stās Jau-na-vas, un sacijs tai: esi svei-ci-

nā-ta, pa-slu-dināja, ka no viņas celšoties

glā-bējs. Tāpēc Dīna, šo svei-ci-nā-ša-nu

sa-nē-mu-si, mēsā ienēma Jēvi, mūžīgo Die-

138.

vu, kam lab-patīca neissasamā kartā kṛt

par cil-vē-ku, mā-su dvē-se-lu pe-sti-

ša-nas dēḷ. Augste-
teissana. Ar Arch-en-

ge-ḷa vār . . . diem mēs

139

sau-cam ur Je - - vi, špis - -

- - - - tā: e-si sveici-nā-ta

Ju, die-va ar - - - - iē-lo-tā,

tas Kungs, tas Kungs ir ar Je - vi.

Dieu, dodi savu tiešu kēriņam, un savu

taisību pēnīga Dē-lom.
An Arch. vārdiem.
Mazā estēnija.
Nomanas jaun.

Prociems, 4. mēld.

Slu-di-niet dieņu no dienas mūsū Die-va

pes - - - ti-ša-nu. Vi-si, kam

dva-sā ir, lai sla-vē to Kun-

gu. sla-va Je-ŕim Kungs, sla-va

Nošķerumu var arī tā:

Je- - - - - vin... pes

ti-ša-nu.

Pec Evang. nolās.: Slava: Dievadr. līgš. del...
Taged. Dievadr. līgš. del... Aprielojes un stichira.

142. Stichira, 2. meld.

Sodien Gabriels sludinā Dieva an-žē-lo-

toi: esi sveicināta, Jū špistā. Mā-te Jau-

na-vo, ne-bīries par manu neparasto iz-

sca-tu un ne-bī-sties, jō es-mu Arch-en-

143.

ge-lis. Cūsa citcārt pie-vi-la Je-ru,

bet es Jov pa-slu-di-nu prie-ku, un Jū,

visšpistā, pa-lis-si ne-ie-voi-no-ta,

un dzemdēsi tu Hun-gu.

Harmonu
no. 65. pp.

144. Visi, kam dāvāša... 1. mēl., 39. Ep. p.
2. mēl.

145.

lai lig-smo-jas, jo archengēlis ar bijāšanu

stāv Jau-na-vas priek-šā un bē-du vietā at-

nes prie-ku. Gads Je-vim mū-su Dievs, kas

savas lielas zēlsirdības dēļ ta-pis par

cil-vē-ku

Sestdienās un svētdienās Jāņa Zeltamū-
tes parastā liturģija, bet ja ir gavenis, tad
svētdienās varatīja lielā liturģija.

Prosimens liturģijā, 4. meld.

Sludiniet dienu no dienas mū-su Die-

va he-sti-ša-ru.

Pātiesi pienākās "vieta dziedam"
kanona 9. da. ar pantu 85-87. p.p.

Sv. vakarīna pants: Tas Kungs Cienu ir ievēdājis,
Viņam tur gūbas mājās.

Parejās ned. dienās, ja nav gavenis, tad noturam parasto Jā-
ņa Zeltamūtes lit. ar augšā atzīmētām izmaiņām, bet gavenī
lainā liturģijā iesākam ar vakara diev. un protī: pēc, Starvā lai
ir valdība' uzturamānos laicām, "Kāriet klaušimies un: 104. Dāvide dāp;
tad lielā entonija un dziedam "Kungs, es piesaucu Javi... 4. meld.

148.

4. meld.

187

188

Šungs, es piesaucu Jēvi, parlausī ma-ni, pa-

189

klusī ma-ni Šungs, Šungs, es piesaucu Jē-

190

191

vi, parlausī ma-ni; uzklusī manas lūg-

192

ša-nas bal-si, kad es piesaucu Jē-

149.

193

vi, pa-klusī ma-ni Šungs. Lai mana

194

lūgšana Jēvā priekšā top ie-sī-nī-ta,

195

196

nā rēpīnāmais u-pur-vis, ma-nu ro-ku

197

pa-cel-ša-na, nā va-ra ra u-pur-vis.

Pants

Pa-klau-si ma-ni, Jungs.

Javed manu

dvēseli no cietuma, lai es pa-tei-s-tos Ja-

vam vār-dam.

Pēc tam dziedādam stichu: "Sestā mēnesī..." (156. lpp.)
 Slava-tagad: 6. mēd., stichu: "No dzīvīmu tava sēti" (194. lpp.)
 Teicēna ar Evāņģēliju. "Ēsus Kristus... Vārcana propiēmens.
 Paremiņas. Mādā entēnija, Svētās Dīvs... un tālās parastā
 liturģija ar augstā abimētān ipatībām.

Vissvētās Jaunavas Marijas aizmigšana, 15. augustā.

Pēc Lielās entēnijas dziedāam: "Svētīgs ir cilvēs:...
 Mārē entē. "Jungs es prasauc... 1. mēd. Pants: "Māsids
 dī-lumion:..." 44. lpp.

Stichu, 1. mēd.

As, ta: ve lie-lo bri-nu-mu, dīvības Avots

ties gulāts ka-pā, un kaps top par kāp-

nēm uz de-be-sim; līgsmojies, Jētrama,

tu svētais Dieva-dzemdētājas mā-joklis;

ur-sauvisim mēs, ticīgie, lieldz ar Ga-bri-e-lu:

esi sveicināta Tu, Dieva apzēlotā, kas Kungs

ir ar Je-vi, dāvinādams pasauli lielū

Slava... tagad vienmēr un
 Ē-la-sti-bu.

mū-ū-gi mū-žam, a - - - men. Die-

visīgie apstulī ar Dieva spēku malū malās

augsti pa-da-be-šos pa-al-ti un, sepulci-

154.

nāti pie Javās visīstās un dzimdarosās

mie-sas, to ar mīlesti-bu saņep-sti-ja;

un augstie debesu spēsi ar savu Vald-nie-

ku pie-nā-ku-si, die-viņīgo un visī-
stās

155.

sto mēne ar bi-jā-ša-nu pa-va-du-ja,

svinīgi priensā ie-da-mi un, ne-redzami

būdami, sauca uz debesu varena-jām

kān-tāmi: raug, nāx visu Kēniene, die-

vi-spi-ga Jau-na-va, jus var-ti, sa-ne-

mit un debem godiba paugstiniet mūti-

gās Gai-smas Mā-ti; jo cam Vīnu ir no-

tirusi visas cilvēku cilts pe-sti-sa-na.

Mēs ne-dzinām uz Vīnu srotāties un nespe-

jam dot Vīnai pienāci-go go-du; jo

Vīnas godība ir pārāma par vi-su sa-

pra-sā-nu. Tad nu, vis-spi-stā Die-va-

dzem-dē-tā-ja, vien-mēs kopā būdam ar

savu Dieu, dzīvības dāvinātāju. Hē-

ni-nu, lūdz ūnu nemītiģi, lai tavi jaun-

apraido-tie ļau-dis taptu pasargāti

un ieglābti no visiem iē-naid-nie-ka val-

ģiem; jo mēs esam mantojusi Jā-ou pār-

stā-vē-sā-nu, ar pie-ku Tevi mūziģi

1. mēld. Latvijas stichina.
sla-vē-da-mi. Kas Die-va Vār-du

160.

ar savām acīm bi-ja re-dāe-ju-si

un Vi-nam kal-po-ju-si, tiem pienā-

cās redzēt arī Vīna miegās Mā-tes

air-mig-ša-nu un pēdējo no-slē-pu-

161.

mu pie Vi-nas, lai tie lie-ci-nie-si bū-

tu nevien Pestītāja pacēlšanai no zemes

de-be-sīs, bet arī Vīna Mā-tes air-ie-

ša-nai; tādēļ ar Dieva spēku no malē ma-

lām ko-pā sa-pul-ci-nā-ti un Ci-a-

nu air-snie-gu-ši, viņi pavadija angstāco

par Herubiem un debesim air-e-jam.

Vi-nu arī mēs, zemē mērdamies, kopā ar

tiem pie-lū-dzam, kā mūsu dvēselu air-

lū-drā-ju. *Pantus*
Nāciel, laudis, ten-

sim driesmās vissvētā spīsto Jau-na-ru,

no kuras neizteicami cēlies mēsā piedzimūšais

Tē-va Vārds, saun-da-mi un sa-ci-da-

mi: Tu esi augstītei-ca-ma starp siē-vām,

svētīgas ir Javas miesas, kas sevī nesušas

Kris-tu. Vi-na svētājās ronis sam

dvēseli no-de-ru-si, lūdzē Dis-spi-stā, lai

mūsu dvēseles tap-tu at-pe-sti-tas.

1. meld.

Die-va-drem-dētāja, dremdējot

Tropārs.

Tu esi pasargā-ju-si jau-na-vi-bu, špi

roties neesi atstājusi pa-sau-li, Tu e -

si pārņājusi drūvībā, pati dzīvības Mā-

te bū-da-ma, ar savām lūgšanām glā-

bi no nāves mūsu dvē-se-les.

*Dzies in Bungas...
nr. 104. 2.p.p.*

Augsti-
teicšana.

Mēs aug-sti tei-cam, aug-sti

tei-cam Je-vi, vis-svē-tā, Kri-stus

mū-su Die--va Mā-te, un

go-dā-jam Ja--vu aug-sti sła-

Pants.

vė-ja-mo air-mig-ša-nu. Gavilejiet Die-

vam visa xe-me. Slava Jevam, Dē-

lam un Svētajam Garam, tagad, vienmēr

un mūžiģi mūžam, a-men. Alleluja,

3. reizi

alleluja, alleluja slava Jevam Dievs, alle-

luja, alleluja, alleluja, slava Je-vim, Dievs

Stichina, 6. mēld.

Klad tuvojās tavas vispērtās

Manā eēt.: „Noma-
nas jaunības.” Prasi-
mens: „Es peminēšu...”
(2x 4-4) Pēc Evang. nol.:
Slava: Dievad. lūģi. del.
Tagad: tas pat. (Krišči-
ņis... un stichina:

miesas air-mig-ša-nas laims, tad apustuļi

stāvēdami apcārt Ja-vai gul-tai, Jēvi

godbjēbā ur-lū-ko-ja; un citi, uz Jēvi sva-

toties, bija no bai-lem pār-nem-ti, bet Jē-

teris ar asarām sau-ca: Jau-nava, es brī-

nos, redzēdams Jē-ri, visu dzīvības Mā-

ti un nāssā mūža prie-ka mā-jo-klī,

rā patru mironi gu-ļam; bet, vissistā,

lūdz ticēsi savu Dē-lu un Die-vu

172.

lai pasargātu Javu ganampulci ne-ie-

*Visi, kas dziedāja... 4. mēd.
Skaņa-tagad. 6. mēd. 7. ep.*

vai-no-tu.

*Skatīties
sk. 65. ep.*

Dievadkremdētāja,

Dzi-vi-bas Mā-te, uz Ja-ņu neizmucības

aizmigšanu padabēsi pul-ci-nā-ja A-

173.

ku-stu-lus, un visi, kas bija izklaidēti ha-

ha-sau-li, vienā pulcā stājas Javas virsietās

mie-sas priensā, un to ar go-du ap-bē-

di-ju-si, dziesmās sauca uz Jēvi Gabriela

vār-diem: esi sveicināta Jē, Dieva apbrēlota

Māte, spī-sta Fau-na-va: tas Kungs ir

ar Jē-vi! Arī mēs saucam: līdri kopā

ar apustuļiem savu Dē-lu un mūsu

Die-vu, lai atpesti mūsu dvē-se-lis.

2. melod.
Kāps un nāve nevēreja air-Kondars.

turēt Dieva-dzēm-dē-tā-ju, kas ne-pie-

nūst lūg-ša-nās, un kas pār-stāvēs anā

ir patiesā ce- ri- ba; jo Vi- nu, kā dei-

vības Mātē, un dzīvību pār- ce- la Gas,

kas ievietojās Mūžam- jau- na- vos mie- sās

Pants

Skatnējā pros. 3. mēd.
"Mana dēvēle tie" 41. 4. p.

Patiesi pienācas vieta:

Engeli Visvestās aizmāģānu

redzēdami brī- nī- jās, kā Saunava no ze-

1. mēd.
mes uziet de- be- sīs. Da- bas lūgumi

ties pārskēti Tevi spēstā jau- na- va, jo

dzemdēšanā toņ pasargāta jau- na- vi- ba,

178.

un ar nāvi ap-vie-no-jas dāi-vi-ba; Tu,

palindama pēc dzemdības Jau-na-va,

un pēc aizmigšanas dāi-vo-tā-ja; glābi

vienmēr sa-ru man-to-ju-mu.

Su-vas parts:
Es nēnācu pesti-
šanos bīvēri...

179.

Vidējo un māxāno Dieva Mātes svētku
korpējs dievkalpojums,
kad nav pieejamas attiecīgo svētku dievkalpojumu
darīšanas.

Stichiras tās pašas, kas 25. martā (sk. sākot ar 121. lpp.).

Tropārs.
4. meld.

Mēs grieģie un pareņģie lau-

dis, tagad tīvēsi steģsimies pie Dieva dzem-

dē-tā-jaš, un, grēvus noēlodami, zemē meti-

simies, no sirds dziļumien savs da-mi: ūld

nies, palidri ap-žēlodamās par mums, ste

dievs, jo mēs, dauda grēsu dēt, ojam bo-jā,

neatstūm savs kalpis bez pa-li-ga, jo Jū

esi mūsu vienīgā ce-nī-bo.

"Dievs ir Krungs..."
4. mēd. 19. p. p.

Augsti-tainisana.
Pa-tie-si pie-nā-nās

aug-sti taut Jē-vi Die-va-drum-

dē-ta-ja, kas e-si cie-nī-ja-ma aug-

stān par šē-ru-biem un sla--vē-

ja--ma daudr aug--stān par šē--

Pants.

ra--viem. Klāusies, meita, un raugi un

griez šurp savas au--sis. Mēs aug--sti
1. oktāvī.

tei--cam, aug--stā tei--cam šē-ri, vis-

svē--tā Jau-na-va, un cie--nī-

jam Ja-vu svē--to pa--tve--re-mu;

jo šē-ri pa--šū svē-tais An-drejs re--dē-jis

gai-sā par mums lū-dram Kri-stu

Pants.

Die-vu. Kungs, piemiņi Dāvidu un visu oina

Lēn-prā-ti-bu.

Prosimens „Es pieminēšu...” 21. Ep.p.
 Manons 65. Ep.p.; pirms 9. dz. „Mana
 dvēsele — Mēs augsti teicam...”
 Liturģijā, prosimens: „Mana dvēsele...”
 41. Ep.p. Sv. varasina pants: „Es nem-
 su pestīšanas bīxi...” 43. Ep.p.

Pierīns tonu urdešānai. Driemas, kas uvestitas
 īhāti tenoram reharoigā augstunā, ir dziedāmas
 toni zemās, vai strādi driemas, kas ir rēdas par zemu
 sohrānam ar altu, ir dziedāmas toni augstāk.
 Vīphāriji tona urdešāna prelāgojame kora labu
 spējam.
 Bāsa partijas dubultojuumu var dziedēt pēc vēlēšanās.